ප්‍රාරම්භය

ක්‍රිස්තුවර්ෂ 1720 දී ගොඩපිටියනම් ග්‍රාමයෙහි විහාරස්ථානයේ වැඩසිටි තිරම ධර්මානන්ද නම් දක්ෂ විචක්ෂණ යතීන්ද්‍රයානන් විසින් විරචිත සියබස් මල්දම් නමැති මෙම කවි පොත සිංහල භාෂා තත්වඥජනායෙහි අති දක්ෂවූ දෙන් අන්ද්‍රීස් දබාවේ පණ්ඩිත ගුණවර්ධන ඇදුරුතුමන්ගේ ආධාරයෙන් ලේඛක දෝෂ පහරණයෙන් ශුද්ධකොට පළමුවර අච්චුගස්වා තිබී නැවත එහි අච්චුගැසීමේදී පැමිණි තිබුන ඉතිරි දෝෂ යන්නුදු හැකි පමණින් ශුද්ධකොට මෙම දෙවෙනි වාරයෙහි අච්චුගැසීමු.

සුශලිෂ්ට ප්‍රසන්න සමාධ්‍යාදිවූ දශවිධ රසයන් අතුරෙන් සිංහල කාව්‍යබන්ධනයෙහි පෙනෙන ප්‍රසාද, මධුර, අර්ථව්‍යක්ති උදාරදිවූ සප්තවිධ රසයෙන් අනූනාවූ මෙම ප්‍රබන්ධය කාව්‍යාලංකාරයෙන් සාලංකෘතය, ඡන්දස්ව්‍යාකරණාදියටද එකඟය නොයෙක් වෘතයෙන් යුක්තය.

තවද සිංහල ජනයාගේ එහෙයින් සිංහල භාෂාවෙහි මූල් ප්‍රවෘත්තියද මෙහි කථා ශරීරකොට ඇත්තේය. රෝමකාදි නුවරවල මූල් ප්‍රවෘත්ති පවා අදහගත නොහැකි කියමන්වලින් යුක්තවූකල්හි අපේ රටේ මූල් ප්‍රවෘත්තියද සම්තමත් ඒහා සමානව පුරාණ පොතපතෙහි දක්නාලැබෙතත් ඊට නොකලකිරෙමු.

මෙම කාව්‍යයෙහි පෙනෙන වංගුරට, කලිඟුරට ලාඩදේශය යනාමේවා කොයිබදැ විජයරජ සහපිරිවර කථාකළ භාෂාව කවරේද යනාදිය විමසා බැලීමෙන් සිංහල භාෂාව සෑදී තිබෙන අන්දම සහ ලංකාව මූලදී ශිලාචාරභාවයට පැමිනුන අන්දමත් ඉගෙණ ගන්ට ලැබේ.

වංගරට නම් ඉන්දියාවේ දැනට බෙංගාලයයි නම්ලත් පලාතට අයිති කුඩා පලාතකි. කලිඟුරටනම් ඊට දකුණුදිගින් මෙකලට සර්කාර්ස් නමින් කියවෙන පලාතට නමකි.

වංගුරටට වයඹ දිගින්ද, කලිඟුරටට උතුරු දිගින්ද පිහිටා තිබෙනා දැනට බිහාර් යන නමින් කියවෙන රට මගධදේශයයි. ලාඩ දේශයනම් [illegible]හබරට ගංගානම් ගඟ අසල පලාතකැයි කාලව් උන්නැහේ ලියා තිබේ. ලාළනම් මගධ රටට අයිති පලාතකැයි අල්විස් උන්නැහේද ලියා තිබේ. ලාට යනු කර්ණසුවර්ණ යන රටට නමකැයි වෙටල් උන්නැහේ ලියා තිබේ. මෙම කර්ණසුවර්ණ යනා රට පිහිටාතිබෙන ස්ථානයද එහි ලියාතිබේ. කනිංහැම් උන්නැහේ සින්ධු දේශය ගැන ලියා තිබෙන පොතේවත් එහි බසා තිබෙන දේශ සිතියම්වලවත් කර්ණසුවර්ණ යනා රටක් සඳහන් කරනැත නුමුත් කිරණ සුවර්ණ හෙවත් සිංහුම් (සිංහභූමි?) යනා

රටක් එහිසඳහන් කරතිබේ. මෙම හිරණ සුවර්ණ යනාරට වෙටල් උන්නැහේ කර්ණ සුවර්ණ නම් රට පිහිටා තිබුනාය කියනා සථානයේම පිහිටාතිබේ, ඒහෙයින් නම් ටිකක් වෙනස් වුවත් එකමයයි සිතන්ට කාරණ තිබේ.

මෙම හිරණ සුවර්ණ නම් රට පිහිටා තිබෙන්නේ මගධ රටට යාව දකුණු දිගින්ය. වඟුරට නොහොත් බංගාලය මීට ඉහළ දිගින්ය. කලිඟුරට හිරණ සුවර්ණයට රටවල් දෙකකට ඈත දකුණු දෙසින් ඇද තිබේ. මේ ක්‍රිස්තු වර්ෂ 629 යේ පටන් 642 දක්වා රටවල් බෙදී තිබුනා පිළිවෙලයි, නුමුත් චරහ මිහිරගේ බෙදීමේ හැටියට මගධ දෙසටත් කලිඟු රටටත් අතරවෙන රටක් නොපෙනේ. මෙසින් සිතන්ට තිබෙන්නේ හිරණ සුවර්ණයද යම්කලකදී මගධ දෙශයට අයිතිව තිබුනා බවයි. ඒ කොයිහැටිවෙතත් වෙටල් උන්නැහේ ලාඩ කියන්නෙත් ලාර කියන්නෙත් හිරණ සුවර්ණය වම බව කියා තිබෙන හෙයිනුත් වඟුරට සිට මගධ දෙශයට යනා කෙනෙක් හිරණ සුවර්ණය හරහ යායුතු බැව් පෙනෙනා හෙයිනුත් වඟුරටසිට මගධ දෙශයට යන වෙළඳුන් හා සමග ගිය සුප්පාදේවී හිරණ සුවර්ණයට යන්ටම ඇත. පසුව සිංහබාහු විසින් සිංහපුරය යනා නමින් නුවරක් කර රජ කළෙත් මෙම හිරණ සුවර්ණයෙහිම වියයුතුයි. හිරණ සුවර්ණයට හරිමාසිම් උතුරට මගධරටයි ඉහළ දිගට බංගාලයෙයි පලාතයි. දකුණට උත්කලනාම් රටයි මීට ඔබ්බෙදෙශයය්‍යත්නාම් පෙනේ බස්නාහිරට මහෙශ්වරය නොහොත් මහවංසයෙහි පෙනෙනා මහිස මණ්ඩලයයි.

මෙහි කථාකල භාෂාවට ලාඩභාෂාවයයි කියති. ඒභාෂාවද පාලිභාෂාව නොහොත් රට සමාන පුරාණ බංගාලිභාෂාව වැනි ප්‍රාකෘතයකිඩ එහෙයින් සංස්කෘත භාෂාවටද කිට්ටු භාෂාවක් වියයුතුයි.

මෙහි සඟවෙනා පොත්පත්වලත් පෙනෙනාලෙස විජයරජ්ජුගේ පරම්පරාවං මෙසේය.

වඟුනම් රාජ්‍යයේ රජකනාතුරටපත් වඟුරජ කලිඟුරජ්ජුගේ දුවනි යන්වනා මායාවති කුමාරිකාව සරණපාවාගෙණ කල්යවනඅතර මායාවති බිසව කුසින්සුප්පාදේවී උපන්නීය මෙම සුප්පාදේවී සොලොසැවිරිදි වියස්වූ කල්හි සිංහයෙකු සමග යන්නීයයි නාක්ෂත්‍රකාර යන්විසින් කීහෙයින් ඒකස්තම්භ ප්‍රාසාදයක් කරවා එහිලා ප්‍රවේසම් කලනුමුත් වයස්සම්පූර්ණවූකල්හි එයින් සැඟවී මගධ දෙශයට යනා වෙළඳ සමූහයක්කැටුව වෙළඳෟ අටුවාට බිරින්දව ලාඩරට නොහොත් ලාඩදෙශයේ වනාහාරයකින් යනාකල එහිවිසූ සිංහයෙක් ඉදිරිපිටට පැමිණිකල්හි වෙළඳසමූහයා භයින් නැතිගෙණ පලාගියෝය කුමාරිකාවද සිංහයාට අසුවී ඒ වනාතුරේ ගිරිලෙනක වාසයකළාය යි කියති. කල්යාමකදී සිංහබා සිංහවල්ලි යනා දරුදෙදෙනෙක් ඉපි

ද සිංබා කුමාරයා සොළොසැවිරිද්වූකල්හි තමන් මැනියන් සහ නැ
ගනියන් සමග ගිරිලෙනෙන් සැඟවී වඟුරටට පැමිණුනාය. එකල්
හි මායාවතී බිසවගේ වැඩිමහලු සහෝදරයෙකුගේ පුත්‍රයෙක් වන
අනුරනාම් කුමාරයෙක් ඒරටේ අමාත්‍ය තනතුරදරන්ගන් මොවුන්
තුන්දෙනා සම්බව් තොරතුරු අසා නෑකම් දැනඇඳින සුප්පාදේ
වියතේන් අඹුතනතුරට ගත්තේය. නොබෝ දවසකින් වඟුරජමළේ
ය. එවිට වඟුරජගේ මුනුපුරුවන සිංහබා කුමාරයාට ඇමතිමණ්ඩලයා වි
සින් රාජ්‍යය භාරදෙනලද්දේය. කුමාරයාද ඇමතියන්ගේ ඉල්ලීමගල
ස රාජ්‍යය භාරගෙණ පසුව තමන් සුලු පියාවන අනුරනාම් අමාත්‍ය
යාටම රාජ්‍යය භාරදී නැගනියන් සමග තමන් උපන් ලාඩරටට පැමි
නා එහි සිංහනාම් පුරයක්කරවා සිංහවල්ලිය සරණපාවාගෙණ රාජ්‍යය
කලේය. ඔවුන්ට දරුවන් දෙතිස්දෙනෙක් උපනා. ඔවුන් අතුරෙන්
වැඩිමලා විජයකුමාරයාද දෙවෙණියා සුමිත්‍ර කුමාරයාය. ක්‍රිස්තුවෂීය
ට ප්‍රථම අවුරුදු 543 දී මෙම විජයකුමාරයා යොධභටයන් සත්සි
යයක් හාසමග ලංකාවට ගොඩබැස එකලට ලංකාවේ විසූ යක්ෂනා
මිලත් ජනයා මැඩපවත්වා තම්මැන්න අඩවියේ ඒනමින් නුවර
ක්කරවා රාජ්‍යය කලේය. මෙතැන්පටන් ලංකාවෙන් මගධ ආදී
දෙශවලටද ඒ දෙශවලින් ලංකාවටද මනුෂ්‍යයන්ගේයාමඒම පැව
තුනාබව පෙනේ. විජයරජ ලංකාවට එනකාලයේදී ලංකාවේ සිටි කු
වේණි සහ ඇගේ පිරිසත් යක්ෂයන් නොව මනුෂ්‍යවර්ගයක්මබව කිය
න්ට ඕනෑනෑත-

විජයරජවිසින් ඔවුන් සමහරක් මැරූ බවද, ඔවුන්ට මරණභය තිබු
නාබංද, විජයරජටදුව කුවේණි දරුවන්වැදූබවද, මිටපසු පැමිනු
නා යුධවලදී ඔවුන්ගෙන් උපකාරලැබුනාබවද ඔවුන්ට තාන්නාමා
න්නා ලැබුනාබවද පොත්පත්වල පෙනේ. නුමුත් විජයරජ ඇදී සී
ලාචාර ජනයා විසින් පිළිකුල්කරණලද සිරිත්පැවැත්වූ හෙයින් සහ
කිසිමයහපත්ගුණයක් නැති වනචරජාතියක් හෙයිනුත් යක්ෂයන්ට වැ
දුම්පිදුම්කලහෙයිනුත් යක්ෂයන නාමය ඔවුන්ටදීතිබෙන බව සිතියයු
තුයි.. එහෙයින් මොවුන් කථාකළ භාෂාවක්ද තිබෙන්ට ඇත ඒ
මෙලච්ඡභාෂාව වචනරාශියකින් යුක්තව තිබුනායයි සිතන්ට බැරී
නුමුත් පුරාණ සිංහල පොත්පත්වල පෙනෙන ක්‍රියා ප්‍රත්‍යය විභක්ති
රූපාදිය යම්තමක් තිබෙන්ටඇත. එසේසිතෙන්නේ මාගධික, බංගාලි,
සංස්කෘත භාෂාදියෙහි පවත්නා ප්‍රත්‍යාදියට අත්‍යසින්ම වෙනස්වූ ප්‍ර
ත්‍යාදිය සිංහලභාෂාවේහි පෙනෙනනිසයි-නුමුත් විජයරජ සහ කැටු
වආ පිරිවරසේනාව උපන් ලාඩදෙශය ශිලාචාර කමින්ද බලපරාක්‍රම
යෙන්ද ශාස්ත්‍රයෙන්ද වර්ධනවතිබුනාබැවින් ඒජනයාකථාකළ පාලිභා
ෂාවටකිට්ටු ප්‍රාකෘතය විභක්ති රූපාදියෙන්ද ක්‍රියාප්‍රත්‍යයාදියෙන්ද ස
ම්පූර්ණවූ මහප්‍රාණ අක්ෂරයන්ඇති වචනරාශියකින් යුක්ත භාෂාවක්

වෙන්ටඕනෑය. මෙසේභාෂාදෙකක්කථාකළනුමුත් හිරිත්වලින්එකඟනොවනාදෙගොල්ලක් එකරවේසිටිනාකල මූලදීසෙදහටගැණී විරුඬව ක්‍රියාකළනුමුත් කල්යාමෙන් ඔවුනොවුන් සඟ ඔවුන්ගේ භාෂාද මිශ්‍රවී මහජනයාට පහසුවෙන් උච්චාරණය කරන්ට පුළුවන් එකම භාෂාවක් වෙන්ට ඕනෑය—එකලට ලංකාවේ වැඩිව සිටියේ කුවේනීගේ යක්‍ෂනාම්ලත් පිරිසයි-එබැවින් විජයරජ ඈදීය කථාකල ප්‍රාකෘතයේ මහජනයාට පහසුවෙන් කියාගන්ට බැරි මහප්‍රාණදීය ලෝපවී ක්‍රියා ප්‍රත්‍යයාදියත් නැතිවී, මෙරට සිටි වැඩිජනයා ව්‍යවහාරකළ ක්‍රියාපත්‍යයාදිය ශුඬවී අපේ පුරාණ පොත්පත් ශිලාලෙඛනාදියෙහි පෙනෙනා එළුවසැදුනාට අනුමානනැත—මෙසේසැදුනා භාෂාවට නැවතආගමනිසා පාලිභාෂාවෙන්ද ශාසත්‍රනිසා සංස්කෘත භාෂාවෙන්ද මැතකාලේ ලක්දිව රජකළ සම්භර රජදරුවන් නිසා දෙමළ තෙලඟු ඈදී භාෂාවලින් වචන සවල්පයක්ද මිශ්‍රවීමෙන් දැනට ව්‍යවහාරවෙන සිංහලභාෂාව සැදිතිබේයයි සිතියයුතු.

41
Judawé
Pandit's

සියබස්මල්දම.

1 සු බ අග අප වග දුක් සත්නට සො ද
බ ඹ සුර සුර නර මතැදු සිරිප ද
පොබ යන විනොදන ගණ සර දිනර ද
ලොබ බැඳ නමදිමි එසුගත් දම්ර ද

2 සූ ර දෙට අයදුම පිළිගෙණ මොනාව ට
ච ර දෙසතර මග පලමොක් පළකෙ ට
සු ර නට සුර සුගතිදු දෙසු දහම ට
තොර නොව නමදිම් අදරින් තුති කො ට

3 සි රි ගණවදහල සදහම්සිතෙල ට
පි රි සිදු රන්පා වන් සුන දිනිදු ට
සැරි පුත් මුගලන් ඈ මහ සඟනා ට
පි රි සතුටින් මම නමදිමි හැමවි ට

4 බ ඹ සුරපති සුරගුරු සුර ගුරුනා ත
නැබ සර සිරි සර සරකර බර නෙ ත
බ ඹ කතඇ හැම සුරගණ කර මෙ ත
සු බ සෙතදී රකු මේ හැම ලෙව් ස ත

4 තු න් ලොව ඇති හැම් රුවණට තුම්ව නා
තු න් සිත සතුටුව වැද පිදු හැම දෙ නා
තු න් සැප දිමෙන් සුවපත් කරව නා
තු න් රුවණට වැද පුදමින් මෙලෙසි නා

6 හැම සද ලෙව්සත් සුවපත් කරමි නා
සිතලෙ ද ඈසිරිදි රක්නා මෙ නා
එකලෙ ද ලොසසුනා රැක නිති බබල නා
තදතෙ ද දෙවියන් සද මෙත් කරමි නා

7 පෙ ර මෙම සිරිලක පළමුව රජක ළ
ව ර තර එවිජයබා රජගුනෙ දු ළ
ප ර පුර ගෙණහැර දක්වම් මහාක ළ
ක ර දර සුදුනෙනි සවු එහි පිළිවෙ ළ

8 සිසි ර කරහර සිසිර හරසිරි පඬෙර දූරයජ හිරණ සොඳර ස
අම ර හගතුඟු තරඟ රඟගෙළ විපුල යස රැස පතල දසදෙස
තඹර කරපුරු දූගත දිළියෙනා අනාත තදතෙද ගගණ දියකුස
සතර මරමත මතඟ මත බිඳි අනාගි විකුමෙන් සඳිසි නානප ස

9 දිරිබෙලෙ න් දිනූ මදුරු ශරීරද සොම්ගුණෙන් පිරි සරද අදරද
නාතගුණෙන් මහ වියත්ජයගත් හැඹුරු ගුණගයෙන් පැරදූසිඳරද
ලොව ස තුන් යට උතුම්දෙගුරුන් ගුරුන් මිතුරන් ගරු නාවර
සු ර නා ර න් මි ණිහිරු එමුදුනාත සැදූ සිරිපදකමල අැගාසො

10 සතර දසබුදු නැනාද සබිනැනා කබලනැනා බලදසයදසය ද
සතර දෙකවිදු දසට අගවනීක දහම් තෙපසක් සරණ දහම ද
සතර වෙසරද සතර ඉදිපා සතර සිවටන් බොදුග සත්වි ද
සතර පිළිසිඹි පතදයනා අැ අනාත ගුණමිණි පිරුණු සිදුර ද

11 සතර අවමග අවරණය කර දූරපුරට මග සැරසූ මනාග ර
සම ර සුරදෙට පැරදූ තුන්සිය විසිඅටක්වර ලකුණු සිරිද ර
තඹර කරකුල කමලකර පොබ යනාට සහ මොහඳුරට සැඩකර
සම ර කළ සත් සමර සමරෙන් මිදෙනා සදහම් දෙසූ ගරුත ර

12 බු දු පසේ බුදු මහරහත්ගණ සමග සක්විති රදහු දියනා ද
සු දු හිරණ බදු නිමල ගුණවල අගෙනහ තවසුන් උතුම්පඩිහුද
රුදු බලැතියෝ බිලන් අැ යැම පින්වතුන් ඉපදුණු ඉතා සො ද
ඉ දු රු පුරදිනූ මහත් සැපතැති පවරදඹදිවිතෙලෙහි මනානද

13 සව ණ දූරපුරෙණඩක් මිහිබට විලසහැම පිරිපූරෙක් බබල නා
සව ණ දම්සහ දෙලොව පිහිටය හිතා තිසරණ දිවිසෙ සුරකි නා
සව ණ කරදම් ගපගෙවන්වැලකි පුරණ දසවිද කුසල අපම නා
සව ණ ගුණනැනා බරණ සියගත පැලදි දනාගණ ගහණහැමදි

14 විපු ල සැපදල සපිරි මනාකල දවනාගයරල රලැති හැමස ද
නිසල නිල පෙත රසල කලදුල නානාවි දලසර යරණ මනානද
තුඹු ල පලගෙල මතඟ පෙලනැවූ මහගුවරරද බවනා ශරීර ද
ලකළ විගුනාම් පුර ගෙ ත්වියසිඳුරදුගෙ සිරිඉසුරු එකලෙ [illegible] ද

15 එපු ර සුපිරි ඉසුරු වතුර එහින් පිටත නොයනා විල ස
සතර වතගු මවාලුවයි දුටුවන්හට සිතෙනා ලෙ ස
විත ර නොවනා බලැති දයටරියන් උහැති පවුර නිදෙ ස
එපු ර අවට බැබළුණු නිති දවල රහින් විලස කෙලෙ ස.

16 ඉ දු ව ර රතුපුල් ගෙල් මැලි ඇ පස්පියුමෙන් සුසැදු ණා
ගැමවර නාදදෙන බිඟු කැන් දියරට හසරදුන් කෙළි නා
බලත ර ශිඹුලුන් දූති මුවරුන් සහ රැදු මසුන්හඟ නා
පුර දර පොකුණට සමවිය දියගල එපුරෙහි බබල නා

17 දසවිද රුවනින් නිම්බිතු මැඹ පේකඩ දෑවගෝනැ ස
දඹනා ද රන් ලලුසෙවනැති මිණිකොත් ඇති සෝ සුවහ ස
සුරර ද විමනෙව් දිලියෙනා නාරරද බවනට සිව්දෙ ස
හිරස ද බදු රැස්විහිදෙනා අපමණ නිලපෙල විය ය ස

18 මනාහර සත්රුවනින් කළ දෙරටු අටලු සහ බිහිදෙ ර
පුර ව ර තුර අතුරු නොවනා අනාත විහිදි සැදිඑක පු ර
පුවත ර මිණිනිකර සපිරි නාන්වග සුදු රතු නිලඹ ර
දෙර දෙර වල සදුහිබෙනා අවන්හලින් නොවිය අතු ර

19 සු සැ ට කලා ශිප් පරතෙර පැමිනි අනෙක විදුදනාහු ද
යු ද ට ඉතා නිපුනා සියළු සරමසතර වෙරැති අය ද
ලො ව ට පිහිට රජ මැති සිටු ඈ තනාතුරු ලත්සෙටහු ද
රු ජ ට එපුර දෙවියන් මෙන් සැරු පමණ නැතිව නිබ ද

20 ල ක ළ කමල හරණ සරණ දිව්සිළු එව් යුග දගදු ල
නි ම ල කනක රඹකදයුරු වටොර මදනා රිසෙව් උකු ල
ද ව ල කිරණ සදිසි වතැති දෙනුවන් සරිවනා නිලුපු ල
ස ක ල රුවින් සුරඟණදිනු පුරඟණ විසුහුය පුරතු ල

21 අ ග රු සඳුන් දෙව්දුරු කළුවැල් සිරිපල දූරු පොසො නා
ම් හ රු ගනාරළු පනාස කුඹුකු ඇමල්පල තුරැති නොමි නා
ඉ දු රු නාදුන් උයනාවිලස සව්ඉදුරෙන් පිරි අපම නා
සොදු රු උයන් පොකුණු දහස්සුව්හස්විය එහිතැනාතැ නා

22 ඇ ර ණ ත රු ණ රඹරණඹද හරණ දෙරණ සනගපිහි ටි
තරුණ හි ර ණ හරණ දවල දළදූරු තද යුදෙහි බුහු ටි
සු ර ණ ව ර ණ සදිසි සියලු සුබලකුණෙන් පිරෙමින් සි ටී
ව ර ණ ව ර ණ සෙන් එපුරෙහි කෙළ සුවහස් විසු ගැහැ ටි

23 පොරණ නා ර ණ මදර ශිරෙන් කිරණමනනා කරණකල ට
වරු ණ නොව ණ දෙසෙහි උලැඟි නිමල දවල තරඟ රඟ ට
අ ර ණ හ ර ණ උරණ රුපුන් තදසටනාට සපැමිනි නි ට
දෙර ණ ස ර ණ හයපෙල එහිබැබලූ දිව හසුන් ලෙස ට

24 සු දු සිඳු සොඳමින් මහරම් රන්දඳ බැඳ තිබෙනා අව ට
මු දු විසිතුරු විතුරු අතුර මින් සැරසිලි කළ මොනාව ට
රු දු සොබලන් අවිඳරමින් උරසඳ ලා සිටි හැමවි ට
ස දු රිවි මඬලෙව් දිලිහෙනා රියපෙල වැඩි විය කෙළක ට

25 ස ර සනා සර සිරිමඬලග සඳ සන් ඇ නානාවි රැගෙ නා
ෆ ර සඳලා සුරබඹයන් ෆුරු උරෙණුරෙ ගැසී සිටි නා
ගෙ ර ෆුරුදියට වැද එඩියෙන් අඩියක්වත් පසු නොතබ නා
ම ර සෙනාගට වැති පාබල සෙන් එපුරෙහි විසූ බව නා

26 ස ත ත සකත තලත ත්නොත බඹකත සිරිකත ශිවි ගු රු
ස ව ත වත ත අනාත තරිඳු දියනොත බුද රුදුරු මිතු රු
දි ය ත පසිඳු අනාත නැනැති තෙදබල දුරුසමත මෙමු රු
වි ත ත ගසැඳු එපුර ඉඳුරු වණත සමති වෙනා කොඳසු රු

27 මෙලෙ ස පිරිගැම පුරගසිරි නොමි ණ, ගරුතර,
එඩගුනම් පුරවරෙහි මනානද ණ
දි යැ ස කුලවර තිලකවනා සොබ ණ, රුපුගජ,
වනාස කලහරි වියුම් සිරි දර ණ
තු නැ ස රුපුදිනු අනාගි තුනුරුවි ණ, සුර පති,
සදිසිසවිසිරි බරින්නිති දිලෙ ණ
ස ගතා ස කාමින් පමණනැති නොද ණ, වගුනම්,
රජ තුමෙක් විය ගුණ දහම් රඟි ණ

28 ප වි ර දසවිද ලකුණු දුරු සක සා, මෙම රජ,
මෙතින්ජයගෙණ හලේ රුපුනොනස
වි ත ර නැතිතදතෙදින්සරිපියැසා, කුළුගෙක්,
අමා කිරණෙවි බැබලි හැමදව සා
අ ම ර ගුරු නාත සවතාශිවි අටැසා, වි දු ර ත,
දිනුපැනා මිණ රුවිණකර සදි සා
නි ත ර දෙනා යදි ගණට එක විලසා, තිලිනොන්,
සුරබි සුරතුරු ගණට කලෙ අය සා

29 ශි ස ල වනා දිරිබෙලෙන් මෙර අසුරග, හරි සඳ, නිරිඳු වැනි සබවසට අතිමිහි ග
නා කු ල රජ දිනූ හය සරම ස ත ග, සිව්සැට, කලා සිප් සමුදුරෙහි පත් එත ග
වි පු ල දසවිද ඇත්වතුන් නි ත ග, වෙසතුරු, නිරිඳු මෙන් දුනි සතත්. සිත් සපු ග
ස කා ල රජදම් නොහැර එක අසුරග, රනිමින්, මෙරජ සත තුටු කලේ නොම විත ග

30 ඵ පු ර ඔර මැනි බඳුරු තුරු ප බ ඳ, මැඳනිති, දිලෙන ගල්වැඩ පිණිස රජ තරී ඳ
ප ත ර අම්තුරු සතුරු රජ ස මු ඳ, හියපත්, මුකුළුවිය එක ලෙසට ලෙව් සැම ඳ
ප ව ර නෑසිය මිතුරුකොද නොමඳ, පොබවිය, ගුණ සුවඳ රැස් දෙසනු දෙසවිහි ඳ
ල ත ර තුඹු දුන් අඳුරුහැම නොරඳ, දුරුවිය, මෙත් කිරණ සත් ලොවට වැද නිබඳ

31 එ ර ද දිනිසුරු තදතෙදින් දිලෙනා, රදනිය, සොඳුරු පුහඳුරු මුදුන්පත් කෙණෙ නා
නො ම ද රෝදුන් දුබින් බිය නොම් නා, ගනඳුරු, අතුරුදන්විය මිහිතෙලෙහි තිබෙ නා
සු ග ද නෑසිය වර තඹර අ ර නා, නාදවිය, ඔවුන්සහ සපදනාට මඳුදෙමි නා
දු ග ද රුපු මහවත්නු ලෙව් ව ස නා, තැනාතැනා, ගියෝමහවනා ලැහැප් වැදසෙදි නා

32 ෙ ප ර සුසිරි නොළඹලින් දිනුලකලා, වඟුපුර, තඹරකර මැද දිලෙනා නිති විසු ලා
තො ර නොවම ගුණසුවඳපිරී නිම්ලා, දසරද, දහම් පිවිතුරු මුවරදිනි අව ලා
ස ර අවටසිප් කොම්ල අලි නුදුලා, සතවෙත. පතල මහමෙත් යො ි සිරිනි බබ ලා
ච ර මිතුරු නෑ සපද නාද කර ලා, දිලුනමන්, කමල සිරිලදි එරජ කල් සිය ලා

33 ස ත ර වතසර රැඳූ මුව තඹ ග සිරිසඳ, නිතර විසුවර රුසිරු උර මැදු ග
ස ත ර සදහම් තබා සිතඅත ග දුසිරිත, දුරින් දුරුකර ලමින් එක පැහැ ග
ස ත ර අවදුක් මුලින් සිඳ ල දු ග මොක්සිරි, ලබනු වස්පින් කර වැජඹි නිත ග
ස ත ර සඟන වතින් දනාන්ත ග තුටුකර, රජ කරණ සඳ එරජ නරපව ග

34 මෙලෙස කල දියනා — ද
ඊරදුව උතුම් ගුණ බ — ද
දුවනා කලිඟු ර — ද
බිසෝ රුවනාක්වීය මනානා — ද

35 සුරඟනා පරදවු — නා
එබිසව රුවැති අපම — නා
නාලළතෙඹ් වරඟ — නා
සැදූ තිලකෙවූ බැබලි හැමදි — නා

36 සැමතිරී ලකුණු දූ — රැ
ගුණයෙන් සපිරි සිරියු — රැ
එබිසවගෙ පියක — රැ
රුසිරු සැකෙවින් ගියමි විසිතු — රැ

37 වර ල මියුරු පිල්අයු — ග—පවු
නාලල ඩ අදරදමෙන් දිලි පව — ග
උදු ල දෙබැම නිඹ පත — ග—දිසි
ලකල තඟණ රණකුස ලෙසනිත — ග

38 සුනිල නොතිඳුවර හර — ගණ—නාව
පබලි ඇලසෙ දෙසදර දිලි නොම් — ගණ
නිමල දසන් කොද පෙලි — ගණ—ගුතු
කමල සදිසිවිය එබිසව මුහු — ගණ

39 ගෙල කුමුකුවටසෙ බබ — ලා—පිනි
දු ල පියයුරු රන්හසපැටි සුව — ලා
අ ල ගදරද කර සඟ — ලා—වර
ම ල විය රියසක සිරිගත් උකු — ලා

40 වර ණ කරෙවූ මුදු වගට — ග—දනා
දීලෙණ උතුරුසිදු බුබුළුසෙ නිත — ග
තරුණ තැකිලිමල් අයු — ග—දඟ
මද ණ සතුටකර වැබලී නොව — ග

41 කොම ල දූපිපි සරසදි — සා—පද
යු ව ල මලවිරද තැටුකළ නොලෙ — සා
නි ම ල කනාක පලුවිල — සා—දිගු
ල ක ළ ඇඟිලි පෙල දිලි පදසර — සා

42 වර වදනා ශූපිරි සඳි නා—පද
සරැහිලි අලරැදි අම්බිදුලෙසි නා
හොර නොව දිලි නිය පෙලි නා—යස
සර එබිසව වෙර රුසිරි කෙව නා

43 ගෙල් මැලි සිව්මැලි කොම ලී—මිහි
ප ල් මුහිලොල් ලොබකල පුල්කම ලී
දු ල් සිරි කල්දිනු ලක ලී—හැව
ක ල් මුදුනාත මල්කඩ මෙන්බැබ ලී

44 සුර තු ර මනාගර ගර ණා—යදි
නාදක ර නිරතුර දෙනාසර තිලි ණා
ගරුත ර පුරදර අග ණා—සුරු
හැමව ර එබිසව ඉසුරෙන් දිලු ණා

45 සනත පමදසිරි සිරි දු—සවි
අනත ගැඹුරු පැනායෙන් ලොව පසි දු
සම ත කතුන් මතසුසැ දු—මිණි
සහි ත කිරුළමෙන් දිලි එමරජ දු

46 සි රි ප ති සුරපති නත නා—ගුරු
තු රු ප ති පසුපති රතිපති සුම නා
ග ණ ප ති සහමෙ මුරුග නා—හැර
නොසමති කිමට වෙනා අය ඇගු නා

47 මෙලෙස රුසිරු ගුණ ගග ණා—සොද
එ බි ස ව අගමෙහෙසුන්කර පෙම් ණා
සතොස ව සුරපති සිරි ණා—නොව
වෙනා ස සදේ ලපලෙස විසුලදදෙ ණා

48 පුව ත ර එව්ගුනම් නාරවර ණා
මනා ගර බිසව සමඳින් යෙහෙ ණා
පිය ත ර එපස්කම් සැප නොම් ණා
සි ත ගු ර විඳිනා කල සහතොසි ණා

49 ය ස පිරි එරජු වෙනුවට සතු වා
කු ස දරු ගැබෙක්විය එබිසව වා
බි ස වුන් එබ්වනිකල රජු වා
අ ස මින් සතුටු නරනිඳු එවි වා

50 රැ ස් කැරවමින් නුවරැන්සිය ඇ
දෙ ස් නොව එපුර සරසා ලකු ඇ
තොස් වඩවමින් සතියක්ම මු ඇ
වි ස් තරව ගැබ පෙරහර කර ඇ

51 පිළි මිණිමදෙසතුල දිලි නොවි නා
පිළි පිබු රුවක් ලෙස බබලම් නා
පිළි සිඳ පටන් දසෙකඩ මසි නා
විලි රඳ පැහැර එබිසව කුසි නා

52 නික් මුනු සඳක්සේ මේ හැරබ ශි ත්
දු ක් නොව ශිසිත් සුබ යෝගය ශි ත්
එ ක් කුමරියක් පසුතව සැනෙ ශි ත්
දු ක් සිත මිදිය දෙගුරුන් නිස ති ත්

53 තු ට වන කුමරි වැදු එබිසව ටා
ක ට යුතු නිමවමින් පෙර ලෙස වා
ඉ ට කිරි මවුන් හෝර සොද වා
සැට දහසක්ම සල සා එවි වා

54 පි ත් සර කුමරියට එවුපත් දු
ර ත් කිරි දෙමින් සුබ මොහොත් යො දු
නාත් රැකවලුන් තබමින් නොම දු
අ ත් සියලු දෙය සිදුකර එම දු

55 වි සි තු රු දවල සතයට සුස දු
තැබු තු රු අනාගි සිහසුනොහි මැ දු
යු ග දු රු මුදුනා බබලනා දිනි දෙ
ලෙසගරු එරද වැඩහිද එස දෙ

56 වෙද සත නිපුනා බමුණන් මහ රු
තමවෙත ගෙන්වමින් සිතඅදු රු
සොදබ ත බුලතදී ලානාතු රු
ඇතිසි ත මෙලෙස කි එනාරවි රු

57

සත ර වෙදකෙළ පැමිනි බමුණනිමදුව් ඇහඇති ලකුණුබලම් නා
විත ර කර සුබ අසුබ වෙනාවෙනා සොයා හෝරා සතර නැනැසි නා
ලත ර සැකහැර මෙමට කී සඳ තොපට තිබෙනා කුසල් තරම් නා
නිතර රැක්මට මහත්දනාදෙම් තිලිනාකොට එම් ගණීව් විගසි නා

58 මෙලෙසට එවගු ර ද
පැවසූ සඳෙහිමනානා ද
දද වරගු නිවර ද
සතර නෑනෑසින් බැඳෑ මෙම ලෙ ද

59 එකුමරියගෙ සොබ නා
නිසැකින් ඇඟ ලකුණු දැ නා
නැවතද පසුතවු නා
නැකත ඝෝර රැසද සොයම් නා

60 බොළු පඩිලා එත නා
ගැණගෙණ සුබාසුබ දැ නා
එරදෑසට පියව නා
මෙසේ පැවසූ අඟුණ මතුව ~ නා

61 හි මි ස ද එකුමරි තොමෝ මනාක ලා
පි රි ස ද මෙන් යොවුනාග පත් ක ලා
නොමහිඳ මෙපුරෙන් ගොස් සැඟවි ලා
රූ දු ත ද මිහිඳෙක් ගට අසුවෙ ලා

62 එ ම සිරදෑසට සරණව තො සා
සැම සැප හැර මහවනා මැද වැ සා
ක ම නැති දුක්විඳිනොය පවනි සා
මෙම අඟුණය පැම්ණෙයි නොවල ~ සා

63 අදවරගු ගමලෙස ට
අසා කිබස් එරදු ට
තද දුක් වැද සිත ට
මෙලෙස සලකා නැණින් එමවි ට

64 සැඟවී නොයනා ලෙ ස
එක් වැඹි ගෙයක් නොවල ස
සඳවමින් කර ළ ස
ලමින් රැකවල් අවට දස දෙ ස

65 එවිමනා තුල ල මින්
නොදක්වා හැම පිරි මින්
එකුමරිය වඩ මින්
සුරැකගන්නෙමි සිතා ලපෙ මින්

66 වඩුසත කෙළ පැමි නි
වඩුවත් රැස්කරවමි නි
එරඳ තුම ගුණමි නි
ඇරඹි විමනක් කරණ විලසි නි

67 නොමඳු රූ රජ බවනට එක් පෙදෙස ක
පිචි තු රූ කර බිම සඳමින් විගස ක
වැඩ ක රූ මොහොතක සිටවූ වැඹයෙ ක
පුර දු රූ පහයෙව් සැදවූ විමන ක

68 සො දු රූ විලස හැම කටයුතු නිමමි නා
චි දු රූ සිරසෙ එහි අවටින් බබල නා
ප වු රූ පදනමුත් බඳවා තරයෙ නා
අ තු රූ නැතිව මුරසිටුවා තැන තැ නා

69 අ ප ම ණ සිරිමවගන සහ කුමරි ද
එ චි ම ණ තුල ලා වැඩුමට යුතු ලෙ ද
නොපමණ මහ සැපදි පිරිවරට ද
සු ර සි ණ ලෙස සැලසී නරනිඳු ස ද

70 මෙලෙ ස වලාතුල වැඩෙනා පුරස ද
වි ල ස කෙමෙන් වැඩෙමින් එකුමරිස ද
සතො ස වඩනා දුටුවන් සිරිකත ලෙ ද
සො ළ සැ විරිදිව් යොවුනොන් පිරිස ද

71 සො බ ණ කනකගිරි මුදුනත රහදෙන රන්වැු ර
හ ර ණ සුමුදු දිගුවරලස නිල්ව බැබලි නොව ර
වැ සු ණ අඩක් මේගැබ[illegible]න් සඳුගේ සිරි අයු ර
නා ද ණ වේය දුටු දන මන ඇගෙ නාලලත පව ර

72 බ ඹ කත දිනු එකතගෙ දෙව්දුනු සරිබැම සඟ ලා
නිඹ පත මෙන් බබලයි දුටුලෙව් සතසිත ලොබ ලා
ර ඹ පැලවත් යුගපත් නැහැ රණකුස සිරි ලසු ලා
බි ඹ පලවැනි රතු දෙඅදර සමවිය දළු පබ ලා

73 ඉ දු ව ර ඉදුනිල් මිණිසරි එකුමරි දිගුනුව නා
සි රි ස ර දෙඅදර දල දිව් ගෙකම් මුවසර රඳ නා
සුදු ත ර දත්මුව රදපෙල සමවිය නිහි දිගල නා
පිය ක ර තැන්හිර රැඳිගෙල සකජය ගෙණ සොබ නා

74 එර ව ණ කරකත මල්දම් වැනිවිය ඇගෙ දෙක ග
සපිරූ ණ පියයුරු යුග රන් හිසර රඳගු අයු ග
පිය ව ණ නැබ රන්පියුමෙහි වසාගෙරෙදලිනි ක ග
සසොබ ණ සිහිනිග මදරද දුනුම්ව වැනි පව ග

75 ල තූ රූ එකත යොවුන් ගඟෙහි පුලිනතලෙව් උකුලා
සොඳු රූ වටොර මනරම් රඹකඳ සිරිගෙණ බබ ලා
ල තූ රූ සයුර නැගිබුබුලෙව් සපිරූණු දන සඟ ලා
මි යු රූ ගෙලෙව් දුටුදන මනපිනවන දගයුග ලා

76 ර ත ගිලි අල සුසැදුනු එකුමරිවර පදතඹ ග
ග ත දි ලි යෙන මෙබඳු රුවින් ජයගෙණ කත් නිත ග
සි ත දි ලි වන යොවුන් සයුරසපැමිණ සිටිඑත ග
නැතපි ලි රූ ලිය මෙකතට සුරසර හැර ලොත ග

77 මෙ බ ඳු අනගි ලකුණු දරූ එකුමරි සිරිරද නා
නො ම දු වරගණන් නලලත තිලකෙව් දිසි සොබ නා
ත රි දු විලස කලා සපිරි යොවුනාගපත් වෙමි නා
ප සි දු ව මුළු දඹදිව තුල බැබලු රූසිරි නා

78 දි ව මතු රෙන් දපනයකල නාම්නොවිය ලෙසි ණ
නාව දිමුගෙත න් වැසි නොදිලුනා සඳමෙන් සොම්සිර ණ
ලොව පිරිමි න් නොදැකම එක්පා විඹනොනි වස ණ
සි ව කතවන් එකුමරිසඳ පස්කම්රස නොදැ ණ

79 සකලු ලියන්ගෙන් ඇදූකල පස්කම්රස ගවසෙ සා
සියලු ගාතහි ඇදිලීලිය රඟ ගින්න නොලෙ සා
මහලු දෙමවුපියනාටවත් ලැජ්ජනැති පිණි සා
සිය ලු ලොවෙහි ගින්නක් නැත රඟ ගින්න සදි සා

80 ර ද සොර සතුරන් දියගිනියන රුදුබිය මෙප සා
අ ද ග ර නා පොලොන් මත ග සිහදිවි වගවල සා
ත ද ගොර යක්බූ රකුසන්ගෙන් වන බියවෙසෙ සා
සෙද තොර නොව රඟ ඇල්ම ඇතිහට වෙයි අව සා

81 ලො ව ඇති හැම්බිය හැමදුක් හැමවිපත්ද නපු ර
නොව ලඟ පැමිණෙයි රඟාලය කලහට නිගබා රූ
සූ ව විද විසූ එකුමරිසඳ රඟ සිතින් රූදු රූ
ලො ව පවතින විලස රජකුලයට කලෙ නිස රූ

82 එ ලෙ සට කුමරී තොමදා, පස්කම්රසෙහි නොමදා,
ඇළුමෙන් ලඹුතු කතසෙ සිහිත් නොදා නා
සග සෙ ට දිනිඳු පවර, අත්හැර වි ල ඹු නි කර,
පත්සඳ අවර සිරට පබා රැගෙ නා
ඇ ය ස ට පිහිට දෙඹුරු, සිරිමවූ සමග ඇමති,
මුරකළ සෙබල යොබල සෙහෙලි අග නා
මෙහැ ම ට සොරා ගොසින්, නික්මී හැරිය දෙරින්,
වේමග ගෙවා ගොසින් ඇතුළු පුරේ නා

83 නිලඹ ර නැඟුනු සොඳුරු, උල්කාපාත අයුරු,
මැඬගණ අඳුරු රුඳුරු මගට පැමි නා
හැම ව ර යකුන් වසනා, මහඅඹු සොසොනන් බෙනා,
නොක ගොරසපුන් ගහණ එමසමහ නා
පි රී ව ර වෙමින්දිලෙනා, හැමතරු කැලන් බැහැර,
හරිමින් තනිව දුවනා සඳුගෙ සිරි නා
දි ව ස ර ලෙසින් තනිව, කම්සැප ලොබින් එදිනා,
සිහිබියනොවී ඒයනාසදෙහි ලසි නා

84 නොක බිඹු රැගෙන එවිට, ගවලදම් පිණිස එරට,
සපැමිණි වෙලෙඳු පෙරට පැමිණිඑර දු
දූ ක එම ගවලඳු සොඳට, සතුටුව තමින්වෙතට,
කැඳවූ වෙළඳ දෙවුට වීය බිරි දු
දු ක හැර එවුන්සමග, විදිමින් එකම් සැපත,
ලඑරට නාමැති රටට යනාසෙ පසි දු
සැ ත නොව දෙදෙනා එදිනා, උමයඟ නිසුරුසිරිනා,
වනා මැද තුරට පැමිණ සිටියෝ එරු දු

85 සත් දලි නා සල ද ලි නා කුදුදලී නා දිඟුදලි නා
නෙළුම්දලිනා සි රි ද ලිනා සිරි දලි නා සිරිපෙලි නා
සුග දලි නා තුන් ද ලි නා සිව් දලි නා පස්දලි නා
සැදිළුව නා යනාදෙදෙනා දුටු එදි නා තුටුසිති නා

86 සොර කදි ර රිවු මහර කුඹුකුතු ර එකාඑහ ර
ප ර ම ද ර එසම ද ර නි දර ද ර අගරුතු ර
සු ව ද හ ර දවලක ර පනාස ව ර මිදිතුව ර
සුතුමෙතු ර වනාඅතුර කුමරී ව ර දුටිඑව ර

87 ලි ය ස ඹ ඳ තු රු සඹු ඳ ම ල් ප ල ඳ සිටි එස ඳ
වැ ද ස ප ඳ එහි නිබ ඳ ම ල් හි හි ඳ කල නිනා ඳ
සොඳ සු ව ඳ ඇතිනිබඳ ව නා ස මු ඳ ඇසුවිනා ඳ
එ ව නා මැ ඳ එ වි ද වි ඳ දෙදෙනාසෙඳ ගියෝ එ ඳ

88 ම ලි නා ව ලා ලියෙනිවෙලා සි පි ල ක ලා රුකිනාව ලා
ප ල බ ර ලා අ තු නැ මිලා මු හු ක ර ලා එම ඉදි ලා
නොදද කැලා කනා එකලා බි ම වැ ටි ලා තුඹුළප ලා
ගෙණ අවු ලා වෙනා අවිලා නොදුනොකලා ගියෝ ප ලා

89 අද නි ක ග එවනා තුග තු රු සි ස ෆ හිදනොව ග
ඉ දු නො ව ග එපෙ ල ඉ ග ර ස ය උ ග ගී මදු ග
තුටි නො ත ග උනුන් කග පැ නා පි ය ග හඬනස ග
කු ම රි ව ග ස ව න් පු ග ඇසි නො ව ග යනාඅත ග

90 රඹ අරණ්ණ බි ද හ ර ණ්ණ නාද කරණ්ණ නොක වර ණ්ණ
තුටු සිතිණ්ණ රැවූ දෙමිණ්ණ නිති රඟ ණ්ණ මියුරු ග ණ්ණ
සරඟ ගණ්ණ වි ද ම ර ණ්ණ එ හි ස ර ණ්ණ සබර ග ණ්ණ
දැක එව් ණ්ණ යතදෙදෙණ්ණ තුටු සි ති ණ්ණ ගියො එදි ණ්ණ

91 නො ගජ රැලා මැද පැනලා මු දු න ප ලා රැගෙණමොලා
කන එක ලා විකුම් බ ලා ඇති ලකලා මිහිඳුකැ ලා
නොමුව කැ ලා බි ය ක රලා විසු එ ක ලා නොකසඳු ලා
දැ ක නොවලා සි ත බි ය ලා දෙදෙනොකලා ගියෝව ලා

92 මග දෙපසා සි ටි ස ර සා නොතුරු රැසා එකවිල සා
එවනා නිසා සි ටි ය ව සා හැ ම ද ව සා සිල් විම සා
හැර අලසා ව ඩ නා උ සා රැ කි ත ව සා නොකතව සා
යනා එලෙසා කුම රි තොසා දැ ක ස ක සා ගියනොල සා

93 ඉදුරු ස ඳ මනා නා න් ද ක ල නාන් ද සරමෙ න්ද
පිපි නොමඳ නො ක කුන්ද අ ර වි න් ද හසක න්ද
ඇති කැම ද පි රි ව න් ද කර මෙ න් ද අලක න්ද
දු ටි එ ස ඳ ස ර ක න් ද දු ක් සි න් ද බනාබ න්ද

94 සොඳ එමගා සි ටි ය ල හා මත මත හා අනෙක ව හා
පැනා මුරගා ගනානොමගා නොක සරහා කෙළිනාර හා
නැගි ගිරහා කි දු රු ර හා ළිවිනා ර හා එවනාර හා
යනා මෙරහා කු ම රි ම හා නොවමලහා ය එම හා

95 මෙ බ දු වනසිරි බලාඑකුමරි වෙළඳදෙටු සමඟින්ඒ ද
ප සි දු වනාමැදසුදුසුඉඩමක රැ නාවාතැන්තත් ස ඳ
නොමඳු තදරළු පරළු බලතර මිග රදෙක්අවූදින් සෙ ද
වෙ ළු දි දූක උනතුරට සෙනොහඬ විලස නාදකර පිනූස ඳ

96

එ නා ද අසමින් වෙලදු බියගෙණ බිසව හැරලා ගිය ක ලා
නොමඳ සිරුරෙන් සුරඟණකමෙන් දිලෙන එතරුණ බිසව දූකලා
සි ර ද රතිසැප විඳිමි සිතමින් පැමිණි බියහැර පසන්කර ලා
එ ල ද තමපිට ඉදුවමින් ගෙණගොසින් ගිරිලෙන තුගලුහි ලා

97

ර ති සැපත විඳ එලද සමඟින්සත්දිනක් එහි වසමි නා
රැ ති ගොදුරැ කනා පිණිස පිටතට යන්ටනික්මී සැකගෙ නා
නි ති නොයනමෙන් එකත වෙනතක ගල් දොරක් එහි වසමි නා
නැති සියලු උපකරණ ගෙණදී බිසව සිත තුටුකරමි නා

98

සතොස වියයුතු තමන් සියකුලසිඟදෙනුන්වත් ලොබනොකොටහැ
එඅ ස යනඑන ඇතුන් දුටුවත් ගොදුරැ ඇලය සිනිනි දුරැක ර
නිදෙ ස දෙවඟනා සිරින් බබලනා බිසව සඟ සිඟරදැගු ගොරත ර
මෙලෙස තිරිසන් මිනිස් එදෙදෙනා සඟේ ලපලෙස විසූ පෙමක ර

99

කරැ මයෙන් පෙර මෙලෙස මිඟිඳුට අසුව වසනා බිසව වා
ද රැ ගැබෙක්විය මහත් පින් ඇති සිහිව මවූපිය එමවි වා
දූ රැ ව ආබව සිතා ඔවුනැර ඉතා තදදුක් විඳිනා කල වා
දූ රැ නො දෙලදූක් ලකුණු එබිසව දරුපතට වනා විලස වා

100

සොඳුරැ සිඟිනිඟ ඉතාදලවිය සුරතඳර සුදුමැලි වි යේ
ම හ රැ රන්කඳ ලෙසට බැබලුනා පිරි සිරුර සුදුමැලි වි යේ
තඹු රැ වින් වත මලානිකවිය පියයුරන් පුබු කළු වි යේ
බඳු රැ ර තිකෙලි ඇලුම් මදවිය දුඹුලැඹුල් රස පිය වි යේ

101

මෙයුරැ දෙලදූක් ලකුණුදූකඑම් මිගිඳුතැනතැන ඇවිද වනාමැ ද
මියු රැ පලවැල ගෙණැත් කවමින් වෙනත් උවටැන් කරණ එමසඳ
එද රැ හැබ මොගොරමින් දගෙසකඩමස් පිරීමෙන් පැහැර විලිර ද
කුම රැ කුමරිය යන දෙබිත්නක් පසූතකලෙ එමබිසවමනනා ද

102 එ ස ද දෙගුරැවර සොඳී ණ—සෙද
පැහැද තරිඳු රැස්වන්මෙන් ගිර ණ
සු හ ද කුමරැනාට සොබ ණ—යලි
පෙ ම ද ව බත්දිලා සත්මසී ණ

103. කු ම රැට සිංහබා නාම්   නා—නාං
කු ම රිට සිංහවල්ලිය යනා නාම්   නා
මෙ ලෙසට නාම් ලත් දෙදෙ   නා—පුර
න රි දු ට සමවී වැඩුනාහ කෙමෙ   නා

104. සක්විති මිහිපති සදි   සා—සක්
රුවනා ලැබූ සිත තුටුකර විග   සා
දුක් නොව මවුපිය සතො   සා—සක්
දෙක මෙන් කුමරුන් රැකිනුය වෙසෙ   සා

105. සිංහබා කුමරිඳු සඳ   වා—වස්
සොළස සපිරීසඳ ගොස් මවු වෙත   වා
සුරතල් තෙපුලෙන් එවි   වා—තම
වෙනාස අසයි මවගෙන් මේ ලෙස   වා

106. සොඳුරු මැනියනි නාද   නා—මෙම
නා පුරු වෙනොහි නිරතුරුවම වස   නා
කෙසරු ට ද අපි දෙදෙ   නා—පිය
අ යු රු නොවත්නාට කාරණ කුම   නා

107. මෙලෙස ඇසූවිට කුම   රු—යලි
එ බ ස ට එබ්සව පවසයි මෙයු   රු
දි යැ සැ කුලන තිලක යු   රු—දස
සි යැ ඍ සඳිසි වඟු නිරිඳුට මඟ   රු

108. දුව නොයෙක් සැපතින් වැඩි   ලා—මම
බෝව කරපු පවකින් පෙර මෙක   ලා
මේ වනා මැදටම වැදි   ලා—විත්
සිරදැගුට අඬුවීමෙන් මෙක   ලා

109 දැ න් විදිනා දුක් නොම   දේ—හැම
අ න් තිමකර කියනාට බැරි මෙස   දේ
වෙ න් ව උපන් බව මෙලෙ   දේ—පුත
මෙ න් නා මෙකාරණයයි කී එස   දේ

110 මෙලෙස බිසෝවර කිබ   සා—ඇසූ
නිදෙ ස සිංහබා කුමරිඳු විම   සා
දි හැ ස කෙනෙක් පෙර ඳව   සා—මෙම
වි ල ස මිනෙක් සහ විසුවෙද කෙදෙ   සා

111 ය නා බස කියමින් එක ලා—ගුණ
නැනා බලඇති කුමරිඳු සඳ ලක ලා
ව නා යෙන් යනමෙන් සිත ලා—ගැල
වෙ නා උවමක්කලෙ මෙලෙසින් නුඹ ලා~

112 මිග ප ති ගොදුරටඟියවිට වල වා
ර ති පති සමවත්කුමරිඳු රුව වා
බලඇති බව දැනගැණුමට ඔහු වා
බර ඇති මහගල් දෙර හැර පිට වා

113 දු ර ට පනස් යොදුනක් ගොස් නොලසි නා
පෙ ර වරු අවුදින් ගල්දොර වසමි නා
පෙ ර සිටි විලසට ගුත්සඳ ගිරිගෙල නා
ගොර සිරද සපැමිණි ජ්නොමඳ නා

114 මෙමලෙද තම බල විමසා එදි නා
පෙරලෙද සිරද ගොදුරට ලොබි නා
සි ය ස ද වනාමැද දිනකෙක සෙදි නා
ම වු ල ද නැගනිය යනා එම දෙදෙ නා

115 න ම දෙකරත හිඳුවා නික්මෙමි නා
හැ ම බිය ඇති එම වනාපෙත මැදි නා
නොම දුරු මගෙකින් දිවගණ ගොසි නා
ග ම කට සපැමිණ මිනිසුන් වස නා

116 නොමතුරු සෙවනෙහි දනාගණ හැසිරෙ නා
වි සි තු රු මහනුගයක් දැක බබල නා
එ කු ම රු එම රුක සෙවෙනෙහි උන්හැ නා
තොරතුරු අසමින් ගම්වැසි හැමදෙ නා~

117 එ ක ල බිසව මයිල් රජුගෙ පුත්වනා කුමරෙක් ගරුත ර
ප බ ල සෙනෙවිරත් තනාතුරු ලබා වැජඹි එම පුරව ර
ල ක ල බිසව නි තොරතුරු නොවරදවා ඇසූ එම ව ර
සෙබ ල කෙනෙක්ගොස්එපුරට සෙනෙවිරදුට සැලකළව

118 එ බ ස අසා ඉතා සතුටු සෙනෙවිරදහු ඊපුර සම ත
බෙ රැස විලස සම්කරවා ලදපස්මල් ඉස මහව ත
නි යැ ස මිතුරු නුවර විලස සැරසිලිකර නිම්වි අත ත
එ ලෙ ස වෙනොත් ආතුන්දෙනා මඟුලෙන්කැදවා තමවෙ

119 ස රී වනා දූරගණ එබිසව රුවන් රැසෙක සිටුවා සෙ ද
සි රී ත විලස සෙනෙවිරදුට අබිසෙස්කරමින් මනානා ද
පි රී යත කරනිරිසන්හට අඩුව පළඹු විදි දුක්ත ද
සි රී පති සිරිකත විලසින් එදෙදෙනා සැප විඳිනා ස ද

120 ගොදුරු පිණිස ගිය සිරද නාදකර පැනා ඇතුන්මැද ට
රු දු රු නියෙන් ඔවුන්සිරස පලමින් මොල කමින් සොද
හැඹු රු කෙසර නාදකරමින් සතුටින් පිනා පිනා එවි ට
සොඳුරු තමන් බිසවුන් සහ පස්කම්සැප විඳිනා ලෙස ට

121 විග සට ගිරිලෙනාට අවුත් බලා දෙදරු සහ බිසව ද
එම විට නොමදුක බලවත් සෝගිනි ඇවිළී තමහ ද
දස තට වැනි වැණී බලා නොත් කදුලැලි ගලානොම ද
තමහට ඉවසිය නොහැකිව විලාපබස් කියයි මෙලෙ ද

122 එ ක දිවිලෙස විසූ මබිසෝ ස ඳ
නොක සුරතල් බස්දෙනා හැම ස ඳ
ස ක පුරු මගෙ දරු දෙදෙනා සො ඳ
කි ක ලක දකිනොම් මම සිත ලෙ ඳ

123 අන් තිරිසන් සත් ලොව නොකළ දේ
දූන් කළ මට ලයදුක් විය ත දේ
දූන් කළහොත් ඊසමය මෙමලෙ දේ
ඉන් කාටත් දුක් පැමිණෙයි ත දේ

124 අ ර ණෙහි පවිටෙක් නැත මාතු ලා
පෙ ර පවකිනි පිද තිරිසන් කු ලා
සු ර ගණවන් බිසවට ලොබවෙ ලා
ගොර තර දුක් විය මට දූන් ක ලා

125 මත් වූත මම කම්සැපතෙහි අ විස්
කත් සමගව වැසලා මනාතු වින්
ලත් සැප දූන් නැතිවී යෙහෙමපි වින්
අත් පිට පව පලදුන්සැටි දු වින්

126 වෙළ දකු සඟ යනා බිසවක් දූ කා
දු ල රු දූලට අසුවී නොවල කා
එ ල දුන් ගෙණවිත් කම්සැප ත කා
බ ල ගිරිලෙනා ලාහරදි රැ කා

127 ලන්ෂ්සමගින! කම්සැප විඳිමි ලෝ
අන් අපකුල සදෙනුන් ගරිමි ලෝ
මන් කල, එම නොදැනුම් කව ගැ ලෝ
දැන් මට පැමුණුනි දුක් අපම ලෝ

128 ඉන් අපකුල සිදෙනුන් දුටුතැ නේ
උන් වත කෙසෙ බලනෙමි දෙවිය සේ
පින් නැනාමද තිරිසන් බව ගැ නේ
දැස් ලියො තිරනැතිවග නොදැනු නෙ

129 පිය දූතනාබුවන්වත් නැත මෙ දු
පිය යුරු සිඹිනෙමි මම කවර දු
හිය කල අඹුදරු මාහැර සෙ දු
විය මට මෙ දුක් සිහබා ස දු

130 පැරු පති සස ලපලෙස සමගි නේ
දරු ගෙදෙනෙක් වනපැරු වසමි නේ
දුරු කර මවෙතට පැඹු තද ගෙස නේ
කරු මයමසි මගෙ උන් සැහවූ නේ

131 සැම සැප දෙනා හිමිහට කරම දු
සම දරු දසයක් ඇතිවත්ව දු
කම නැති ඝොර හිමියෙක් දුටුස දු
පෙම වෙති කත් ඔහුටම වැඩි ත දු

132 එම විග මම තිරිසන් වුනුනි සා
නොම සැලකිමි සිහියෙන් එදව සා
මෙම නොදැනාම කම්සැප විඳි නි සා
නිම නැති දුක්විය අද තදලෙ සා

133 අප සියකුල සිදෙනුන් සිටිය දී
කැප ගෙණ බිසවක් සමගින්යෙ දී
අප කල නොතරම් කම මෙලොව දී
සප ලව අත්පිට දුක් වනාල දී

134

මෙලෙස එම සිර ද
වියොදුක් ඝියා ඇතිලෙ ද
ඇවිද මුළු විනා මැ ද
නොදැක දරුවන් සමග බිසවද

135

යලිදු ඡ ඡ තැ නා
පැරුලිය ලැහැප බලමි නා
ලසොවින් වෙවුලමි නා
ඝියයි දුක්මුසු තෙපුල් මෙලෙසිනා

136 තුරු හි මි ව ල දි මි නා, ලිය ලිය, ලෙලදෙන අතු අති නා
සොඹුව දරු රැ ගෙ ග නා, බිඟුරැව්, සුරු තල් පියොබසි නා
මු ව ර ද මුදු ද ස නා, පුල් මල්, මිනාහර දුල්වති නා
අඹපල යුග තෙනෙ නා, දිඟුනිල්, අලනෙතගින් වැගෙ නා

137 පිණි බිඳු නොත් අලි නා, පරපුටු, නාද හඬයෙන් හඬ නා
තුරු ලිය දුක නොවි නා, හිත්පිත්, නැති තොප මදුකතැනා
මෙලෙසට හඬනා තැ නා, මම දුන්, බිසවුන් දරු දෙදෙ නා
නොමදුක මගෙනොහි නා, කෙලෙසක, වැවෙමි දිවි ලදි නා

138 මෙම හිම තුරු නොවි නේ, සුදුවෙල, තුරු සළු සැර ලම් නේ
දුල කොකවැල සොබනේ, මුහුහර, කඩකර ඉසනොතැ නේ
රඟ දෙනා සල සල නේ, සිඟිපිල්, වරල උනාලමි නේ
ගඟුලැලි කඳුළු ගෙ නේ, ඉසඉස, වලපිනා ගිරිලිය නේ

139 තොපි මගෙ දුක දුකලා, සිත් නැති, මෙලෙසට හඬනා ක ලා
එක දිවි ලෙස වැස ලා, සතතින්, පස්කම් සැප විඳ ලා
මටවියො ගි නි දී ලා, අඹුදරු, සැඟවී වාගැර ලා
ඇය බව සිගතනාක ලා, ඒකතින්, නොතිබෙයි මිපණනා ලා

140 නි ල් දිඟු සිනිඳු කෙ සා, සෙවලැති, බිඟුපෙල සුනිල ව සා
ලොල් වනා නිලිපුලැ සා, සරනානා, මුවරද දසනා රැ සා
දු ල් වැළු කුලසර සා, තනාගස, රලසලු පවිනිව සා
වි ල් කත මෙවනානිසා, සිටිතොපි මසුතඹු නුදුටු ද සා

141 මෙවෙනොහිවිසුනිතිනේ, බලතර, තදතෙද නොදෙවිය නේ
වියොදුක් ගිනි කදි නේ, මටවන්, සැදවත දයිතදි නේ
නිදි මත හැත එයි නේ, ඒකකුත්, බඩගිනි මට නොදැ නේ
නොනිසැගි තද දුකිනේ, මගෙදිවි, නොරැකෙයි අදමෙයි නේ

142 උරපිය ස ළු ස ම ගා, පුල්මල්, වැදළිනා මද සුල ගා
ගොරගිනිගිළුගසඇගා, වැද දසී, සදගිම දුනි නර ගා
මියුරඩ ඇති විහ ගා, නාදවනි, දෙකණට සවුල්ර ගා
මගෙඅඹුදරුනොල ගා, විසවූන්, මටවනි මෙදුක් සු ගා

143 සි ර ද මෙබඳු විනාසෝදුක් තෙපලමි නා
බෝලෙද මඟ හිමය මැද ඇවිද තැනා තැ නා
කැ ම ද ගෙනා දැබ සිය ගත දුබලව ගොස නා
ඒ ල ද නිසා පිටිසර ගමකට පැමි නා

144 සි ව් ස ද එනම් වැසියෙක් දුක එසිර ද
බිය වැද සිතට එබිසවතතු පැවසි සෙ ද
මණ නාද වෙම්නොවිට ඔගුහැර ගොස්නොම ද
සිරිල ද එපුර වටසැදිගම්වලට වැ ද

145 සෙනෙ හඩසිය ගණක් එකවිට ගසනමෙ ණ
පැ නා පැනා තැනින්තැනා ගොස්නාද කරණදි ණ
ද නා ගණ කම්පැලි ලෙහෙනුතුරා ගොසි ණ
තැ නා තැනා මලක ඒ ඒ ගම්වල නොමි ණ

146 ප වු නු ගම් නියම්ගම් එදනාවි වල ට
වැටු නු සෙනෙවි ඔගු වැද ලොව නාසනාවි ට
ගැටුනු අනෝ එකතුවගොස් එනුවර ට
සිටි නු බැරිය මහ කොලහල කළ කල ට

147 සුභ දු රු මුදුනා බබලනා සරකර අගු ර
පිවි තු රු තෙදින් හැමදනා තඹර නාදක ර
වි සි තු රු සිහසුනෙහි වැඩහිද ගණපව ර
බු වි සු රු තුම්‍ර මේලෙසින් ඇසිය පෙමක ර

148 ග ම ගම වැසි අනෝ මෙපුරට ඇවිත් ගෙස ද
නිම නොව හඩා වැලපීමෙන් දුකිත්ත ද
සිම කොලහල කළේ මගෙ කිසි දෙසකට ද
ම ම එම අසම් ඇතිසැටි කියවු නිස ද

149 හි මි ස ද නුඹ දෙසෙක් කිසිකලකවත් කො ද
මි ග ර ද තුමෙක් හිමයෙන් අවුදින්මෙස ද
තදනා ද කර අපරවූ වල ඇත්නොම ද
එකලෙද වැනාදුබව බැරී කියනු මගර ද

150 අපදෙහුරු න් අ ප ම යි ල න් මුතුන්ගු ද
අ ප අ මු ව න් අ ප ද රු ව න් සොහොයුරු ද
අ ප වි තු ර න් වැඩ ක රු ව න් හැමදෙනා ද
නෑ සැම්දු න් ඉකාපිලෙසකින් කියනොමු ද

151 අ ප ම න ඉසුරු ඇති දදවෙලද ගොවිකු ල
හැම ද නා වනාසමින් අප ගම් අගම්ක ල
වි ද ස නා කුරනොරපුබල මග බලසෙබ ල
දුටු තැ නා මැරීය පෙත්වාලා කුමාබ ල

152 පිරි ස ද සොමි ළවන පියයුරු රණ තිස ර
ම ද ර ද දුනු මිටෙව් මැදදෙස ඇති පව ර
සු ර ර ද ලියෙව් රුසිරැති අඟනන් නොහැ ර
මි ග ර ද ගම් මැදට පැන මැරීය නදක ර

153 න න බරනින් සැරසූ කිරී බොනලද රු
පැ න අවුදින් නදකර මැ රුවයි කෙස රු
ගු න නැනයෙන් අගපත් හිමි සඳ මහ රු
වෙ න තිරිසන් නැසුවහ ගියනුද ස වූ රු

154 ලොව රැශි නා පින්වත් නිරිඳුනි දූපා ට
මෙම ලෙසි නා නැසුවොත් අපගෙ මුවර ට
හිම ලැබෙ නා පලඹුන් මේබිය දුරුකො ට
නොවලසි නා සෙතකළ මැ නාව මෙඅප ට

155 බොලෙ ස ට ගම්වැසි හැමදෙන එරදුට සැලකළුවිගසි ණ
ලෙව න ට පැමුණුනු එබියට වගුරදතුම තද ලසොවි ණ
යු ද ය ට ගොස් මිශුදු මරණ විලසටරැස් කරමැතිග ණ
මොනා ච ට අන දීවදුල සේක මෙලෙස ලොවට පෙම් ණ

156 බල ත ර යුදකර පෙරදිනු මට සෙනෙහැති ඇමතිවරු නි
රුදු ත ර මිග රදෙක්අවුත් අපසතු රට නසන බැවි නි
පුව ත ර සිව් රඟසෙන් ගෙණගොස් යුදකර එගු මරම් නි
දුරු ත ර එව් අපරටපත් විපත්එබිය තොප බලයෙ නි

157 සසොබන රදු වදහලබස අසමින් මැතිවරු හැමදෙ නා
එ මස න යෙන් අනබෙරකර මහසෙන්රැස් වනාවිලසි නා
සර ස න සැර කඩු අඩයටි සඳසක්ඇනානැවි රැගෙ නා
අප ම න සිව් රඟසෙන් සහ නිරිඳුන්වැද අවසර ගෙ නා

158 ප ස තු රු ඝොස කරපෙරටුව් ගොඩසන සිදු රදවිලස ට
යු ද ක රු මහ සෙනගගොසින් එම සිරද සිටිපියස ට
නොම තුරු වට කරමින් අවි ගෙන්අවි ගැවසෙන තරම ට
වි සි තු රු අවි ගෙලලවාසිය දහස්විදුලි ගසන රඟ ට

159 ර ණ බෙරකරවා රුදු තර ඔල්වරසන් දෙමින් කුරි රු
සෙ ණ දුවගස් ගසනාවිලස කල රණගොස අසා කෙස රු
ව ණ මැදඔත් පලින් නැගිට කරඹුරවා සොඳ විසිතු රු
පැ ණ අහසට ඔබිනොබ බමණයකර සිය විදුලි අසු රු

160 ප ල කරමින් සිරදවිකුම් නාදකර වැද සෙනඟ මැද ට
දු ල තරඇත් අස්සමගින් දුවූ දුවූ සත මරගෙණමවි ට
බ ල යුදගෙන් සිත්බියගෙණ කටුබැදිවල පැනා විගස ට
එ ල වාගණ එගෙතයිසිතා පසු බලමින් දුවනා කල ට

161 සි ර දුට අසු නොවිසිටිය ඉතිරි හසුන් එනාබව දූ ක
සි ර දුමයයි සිතා ඉතා තද බියගෙණ දිව නොව ල ක
වෙර ඇදිවත් කටු දූවටී ඉරි රැඳුනා බවත් නොදූ ක
දු ර ට ගොසින් වැටීගත්තු මරණින් ගැලවී වැද දු ක

162 මෙලෙස ට කටු ඇණි අයෙක් සියල් සිරුර ලේගාගෙ ණ
සි නා ද ට කන් පැළුනුඅයෙක් සමහරු අප ගනවතුරෙ ණ
වි ග ස ට දුව වැටිඅයෙක් අතපය තුනාවිය බිඳග ණ
කැ ල යට වැද ඡ්ඡතැනා සැඟවී සිට මරණ බියෙ ණ

163 පැ ල දිබරණ ඇඳිවත් අවි පසතුරු තැනාතැනා දමමි ණ
මු ල දිදෙඩා ගිය කටමැත සිතා තදින් ලැජ්ජායෙ ණ
කොල අතු ඇද ලෙහෙපෙරමින් ගියගිය තැන් වලින්සෙමි ණ
ග ල වාගණ පණපමණක් එකතැනාකට රැස්ව සොදි ණ

164 වි ය රු වැටුනා අයවිලසට ගිසිවත් නොම දූනා එමවි ට
රු දු රු ලෙසට හඬාවැලප ඉලව්වලම් දීඑමවි ට
කෙසරු යුදෙන් මැරුන්නොකා ආබව සිතමින් බලය ට
සොඳුරු ජාඊඳු වෙතටඅවුත් සිර්පදවැද ගිවි මෙලස ට

165 මි ග රූයා හිඟ යුදටගිය සෙබළුන් කෝරෙන්එක සෙබලෙකු ත්
මි ග රදුගෙ ඉදිරියට යනාලෙස අඩියකුත්නොතිබිය කොහෙ ත්
මි ග පතිසුනාද අසා දෙසවන් පැලීමලහුය නොයෙක් ස ත්
මි ග රදුටඅසුවෙමින් මැරු ඇත්අස් මිනිස්ගණනාත් නොමැ ත්

166 ඉතු රු වුනුඅපි දිවගොසින් හිහ කටුලැහැප්වල වැදී ලා
වතු රු අබරණ නානාවි පසතුරු තැනාතැනා මග දමා ලා
සිරු රු හිඳබිඳ ගොසින් තැනාතැනා පැහැරගල්මුල් ඇණී ලා
සිවු රු පෙරවූ විලසරත්විය මෙඅප ඇහගල් රැඳී ලා

167 ලොවටඅගපත් හිමිසඳිනි පඩි නොලැබෙතත් අපහැමටඅඳසිට
අ ප ට බැරිමය යුදකරන්නට තදවිකුම් මිගරදෙකු ලඟයි ට
නු බ ට අපගෙන් වැඩක් ඇතොහොත් කුමටහැරිගෙද
මෙබඳුසටනා ට
දූ නා ට මිලිදෙකු ලවා අපමැරවූමෙන්වනාපල මොකදනිරිඳුට

168 මෙලෙස සැලකල ස ද
සිහයුදට ගියමැතිසෙ ද
රදසිතට දුක්වැ ද
ඔවුන් තුටුකරතෙපුල්දීසො

169 හැර පිටත ඔවුනැ ම
මැතින්ගෙන්වා එවලෙ ම
ලෙවු සතට කර ගප ම
මෙලෙසපැවසි වදන්විනරම

170

මැ ති වරුණි මසු දහසකින් බැඳි පියල්ලක්ගෙණ තබා ඇතු පි ට
අ ති දරණු මිගරදුගෙඉසසිද යමෙක්ගෙණවුත් දුනොත්මෙඅප ට
ව ති සුරුද සහ මෙරණ්දහසද ඔහුටදෙනාබව කියා තුටුකො ට
ඉ ති සියළු වගුරටෙහි අපසතු ලවව් අනාබෙර ඉතා විකස ට

171 මැ ති ස ද හු මෙලෙසි නා
ලැ වූ අනා බෙ ර අ ස මි නා
එ මි ග ර දු පු ත් ව නා
සිං හ බා නාම් කු ම රු විගසි නා

172 ගො යි න් ත ම ම වූ වෙ ත
අ නා බෙ ර ලැ වූ එ ප ව ත
ද න් වා ලා නෑ ව ත
මෙලෙස පැවසිවදන් නොමරැ ත

173 අ මි ම මම ගොසින් සිරදැහු මරමි නා
දූ මි ම හිස ගෙණැත් වගුරදු දක්වමි නා
නි මි ම නැති නොයෙක් යසඉසුරු ලබමිනා
ර මි ම වනාසුවෙන් දවසරිමි කිතැ නා

174 එ බ ස ට මි ගි දු වෙ ත්
සි ත ඇ ති ඉ තා බ ල ව ත්
සි ගෙඩ් ස ද ය හ ප ත්
මෙ ලෙ ස පැ ව සී පු තු ට පෙම්යු ත්

175 පු ත එලෙසි න් ඇතතොප බලවිකුම්ස ර
නැතදෙලොවින් වැඩක්මැරුවොත් පියකෙසර
නා ත ඉඳුරෙ න් පිරුණත් එමවෙසිනොස ර
සි ත ත බ මි න් මෙවගගනායයුදටඑකෙස ර

176 මෙ ලෙ ස එබිසව දෙවරයම නාවතමින් සිටිසඳ එකුම ග
එ ලෙ ස ගනවිැනිව ලැවූඅනාබෙර අඥාගොස් මවටත් සො ග
ස තො ස වී එම අනාබෙරස නාවතමින් සැපමිනා රජුක ග
සි යැ ස ලෙස රැඟි තමාපියවනා සිරඳු මරණෙමි කිව ග

177

නි රී ඳු එබසට පිනාසතුටින් සුහද කුමරුනි විකුම්සරුව නා
මි හි ඳු හිසගෙණ දුනොත්මෙඅපට සෙනෙවිරත් තනාතුරුද සමඟ
නොවඳු නොකැඩි ඉසුරුදීතොප තුටුකරන්නෙමි කිසඳ එනාර නා
ප සි ඳු එකුමරු නිරිඳු පඳසරනැමඳ අවසර රැගෙණවිගසි නා

178

පි වී ස වනායට එසිරඳ දැක වරෙන් සිහ රඳ යුදට නොාඉසි නා
කි බ ස අසමින් ඉතා සතුටුව මිහිඳු එකුමරු ලඟට එනාතැ නා
චි ග ස විසපෙවූ කරල්හියක්රැගෙණ කෙසරුට විදපි සරෙසි නා
එලෙස විදි ඒ සැරස ආපසු බලා වැටුනොය මිහිඳු කුළුණෙ නා

179

දෙගෙව නි වර විදි හිගසත් එම ලෙසට බිම්හුනු බවද දැක ලා
තෙවෙනි එකුමරු විදිනාබව දුටු සිරඳහුමෙත් අඩුවෙ ලා
ත දි නි එසැරය සිරුරවදිමින් සිඳුරුකර බිම හුනුක ලා
බෙලෙ නි වැඩි සිරඳහු එතනාම වැටුනි කයබල සුන්වෙ ලා

180 සැ ර පහරි න් වෙහෙසටපත් එසිර ඳ
දැ ක චි ග සි න් සිහබාකුමරු මනානා ඳ
පෙරබැහියෙන් රැඟිබව හිහිකර එස ඳ
මෙ ම විලසි න් දුක්මුසුබස් කියසිත ඳ

181 ම ම තොප දැකිනාට ආවෙමිඅ නේ
කි ම මට දුක්දුන්නේ මෙලෙසි නේ
පෙම වනා තොප දැකිතොත් දරුව නේ
මෙම තොප දුන් දුක් මට නොමදෑ නේ

182 සු ත නාඹුවන් දක්මට අ නි   සා
සි ත ලැදිනොව මට විදි බවඅ   සා
ව ත සඳවත් තොප මවු මියුලැ   සා
සි ත දුක්නොව ඉඳිනොද කොසිලෙ   සා

183 දු ක් විඳ පෙර තොප ඇති කළස   දැ
එ ක් ගුණ ලවයක් නැති වම හ   දැ
දු ක් මට දුන් ගොරතර ලෙසඅ   දැ
ම ක් කර ඉවසමි දූන් පුතස   දැ

184 එ ම මිගරඳ මෙලෙසින් තිකා   ලා
කුම රිඳු සිහබානාම් දුක්වෙ   ලා
තම අතදුබු දුනුගි බැහැර   ලා
ල ම දිය අතගසමින් අඳුගෙ   ලා

185 පෙ ර තම මවු සමඟින් තුන්දෙ   නා
තොර නොව රැකිබව සිහියටගෙ   නා
ම ර ණට පත් සිරදුට වැඩියෙ   නා
ත ර ලසොවින් හැඬි මෙම කියමි   නා

186 ග ජ කුඹු ප ල ප ලා බුදිම්න්ඉසමො   ලා
නොමහිඳ වල තු ලා සුතනාඹුවන් ගෙ   ලා
ඇවි දි න් ළඳ ක ලා මරණටපත්වෙ   ලා
තිබෙනා මෙනුඹබ ලා වියමට දුක්ද   ලා

187 වනාමැද එක ගෙල ගෙස් ඇවිදනොමදගෙ   ගෙස්
ගෙණනොක පලරගෙස් ලා ගිරිලෙනකු   ගෙස්
දි අ ප රැ ති ගෙල ගෙස් ඇතිකලෙ දෙසක   ගෙස්
ඉන්පල දු නි මෙ ගෙස් නුබට මෙදුක්රැ   ගෙස්

188 යක්දරැ නිතිගෙල ගෙස් වාවිතිදුක්රැ   ගෙස්
යක් මවු පිය කු ගෙස් නොවාවිතිය ද   ගෙස්
පෙර සිට එ නා බ ගෙස් බොරුනැති බවගෙම   ගෙස්
දූත් අත් පිට ල ගෙස් දුටුවෙම් තතුගෙල   ගෙස්

189 ම ට පි ය පි ය ව නා මිගරද මැරුවෙ   නා
මෙලොව සියලු දනා ගරහයි නොවදි   නා
පරලොව රුදුව නා සිව් අවයෙහි දි   නා
දුක්විඳ නොප ම නා මිදෙමිද කොයිදි   නා

190 අ ප සි ය ඇ ස ලෙ සා රැකවැඩූ නොවල සා
මි ග ර ද ඥණ රැ සා සිතටනොගෙණමෙසා
ශි වි ස නි රි ඳු බ සා නාපුරක්කළනි සා
දෙලොවි න් දුක් රැ සා මටවියඑකලෙ සා

191 මෙලෙස කූ ම රව ග ගඬමින්සිටිව ග
මි ග ර ද ක න් පු ග අසමින් එම ස ග
විශ ස දෙ ඇ ස ඇ ග බලමින්එකුම ග
පෙ ර වි දි දු ක් ත ග පවසයි මෙම යු ග

192

පෙරදි නෙත් නොප මවිගනෙත් වෙල දකුගෙනෙත් සෙනෙ සැසයෙනෙත්
සමගි නෙත් ඔහු මහවෙ නෙත් වැද සනාතැ නෙත් මමදකිමි නෙත්
කරසෙනෙත් එකතටමෙ නෙත් නාද කර මි නෙත් ගොස් වන්තැ නෙත්
බියගෙ නෙත් එවෙලදග නෙත් ඇස හරිමි නෙත් බැඳිවින්දි නෙත්

193

අ ද රි නා එබ වරග නා පිට තබමි නා ගොස් විගසි නා
සිරිලෙ නා සිටු වාග නා පල රසයෙ නා තුටුකරමි නා
උ ම ග නාසහිසුරුමෙ නා රන්රසමෙ නා තද බැතියෙ නා
ස ත ති නා රතිසැපති නා මනපිනාමි නා වසනාදි නා

194 අ ප ස ද දරු පිළිසි ද කුස සිටිස ද දෙලදුක්වැ ද
වනාමැ ද විද රුතිලෙද පල රසයො ද දී දෙලමු ද
දිවිලෙ ද රකි නා ල ද මවිසු න් එ ද සිට ගැබයො ද
පිරිස ද මස් විලිරු ද විය තද ලෙ ද එකතට සෙ ද

195 එමවි වා මගෙදෙගොතවා වැදූ දෙදෙනාවා දරු පෙමකො වා
සිද තටා ම ගොදුර වා නෙ මගොස්සිටා නාදනොමකොවා
එකතටා වැ දු ද සි වා රිසි රිසිවි වා රසහරගෙස වා
විකුම වා දනා සියකො වා තැනතැනාසි වා ගෙණදීතු වා

196 සැද මෙ නේ වතසි කි මි නේ තද සතු ට නේ දරුවඩමිනේ
දුබ ග නේයුත්මොහොතිගෙන් බත්දෙව මි නේ සත්මසයිනේ
එ ම දු නේ නාශ ත බ මි නේ දෙදෙනාමගෙනේ ද රු නොලිම්
නමලෙසිනේ ද තු ස ම ද නේ දු ව ර සි මි නේ දවසරිම් නේ

197 වයසි නා දරු එදෙගෙද නා හට සොළොස්වස පිරේ ණා තු රූ
මවිසි නා තද දුක්ගෙන නා රැඟියෙම් දිදී රස අමයු රූ
අ ද රිනා තෙපිමෙලෙසිනා ඇති කළ නිසා මට මෙනාපු රූ
අ ද දිනා විය නොසිරී නා තොප පවතිවා හිමි දිවයු රූ

198 ව ත ක ලා පති සිරිදූ ලා දිලි පි රී ක ලා පති ලපතු ලා
නොවික ලා මට දුක්වෙ ලා සිටි මවු ක ලා සඟ ගුණව ලා
ම නා ක ලා තොපනාංකලා වද මෙම කලා මා සිහික ලා
නොව මු ලා නියතොපබලා මිනෙදුක්නැලා දුන්ගිය පණලා

199 සතො ස වී කුමරු හට මරණ පත්ක ලා
මෙලෙ ස පෙර විඳපු දුක්රැස කියනා ක ලා
එ ෙ ල ස දරු කුමරු විදි සැරෙනි තද බ ලා
වි ග ස සැගවූනොසි සිරදුගෙ පණනා ලා

200 කු ම රු ස ඳ දූක එසි ර ද මළ බව එස ඳ දුක් වැදනොමද
නි රී දු ස ඳ බස්ගිවිසසෙද පිය මි ගිදු වි ද මැරුවෙව්සූහ ද
කියමි නො ද හඬ මින්අමද යළිකඩුවඅැ ද මිගිදුගෙපිය ද
සි ර ස සි ඳ ගෙණමගටවැද එනාකලටඑ ද ගම් වැසිසමු ද

201

එ බ ම අ සා නොක පඬුරුරැ සා ගෙණමගටබැසා කුමරුටදියසා
ර ට ව නා සා සිටි මිගිදු නා සා පට සෙතසල සා කළ පිහිටනි
සි ය ලු දි සා ගව්හි එ ක වි ල සා පල වියනොලසා ඔබවිකුම්රැසා
නොතු තිබ සා පවසා මෙ ලෙ සා හැම පඬුරුරැ සා දි එමවිග සා

202

එකලෙසි නා පල යුරු නොලි නා ගොඩ බැසඳවි නා සිදු
[රදුවිසි නා
නොවපම නා පස පුරුගොසි නා කුඩ කොඩිරැගෙනා විස
[මින්ගුව නා
දෙනානොම්නා ඔ ල් ව ර ඝඩි නා නොකතුත්ගොසිනා හැ
[ම දනාකර නා
මෙ බ දු ම නා මහ පෙර ග රී නා කුමරිඳු සොබ නා නු
[වරට පැමි නා

203

සි ටි ය ස ඳ තම එමුත් ස ඳ සුර පුරට වැ ද සත් දිනාගත ද
කුමරු ස ඳ ගෙණ අ මිගි ඳ හිසදසිනාලෙද මවු බිසෝ ස ඳ
ස ම ග එ ද නැගනිදනොරද ගොස්එමමිගි ද හිස වැලඳ බ ද
සි ර ස හ ද අත ගසමි නො ඳ හැඬු වසිඑලඳ කියමින්මෙලෙ ද

204

පෙ ර දි නේ මට ලොබියෙ නේ පිට තබමි නේ ගොණගොස්වනේ
හල්ලෙ නේ මා ලා ග නේ රත්රසමෙනේ පල කරසෙ නේ
තැනාතැනේ විඳ ම හ ව නේ පල රසඇ නේ ගෙණ දිග නේ
වෙනාවෙ නේ සළු බ ර ණී නේ තුන්නුසරස නේ මය දිනාදි නේ

205

පෙ ර ක ළා දරු ගැප්වෙ ලා දෙලදුක් වෙ ලා මම සිටි කලා
උ දැ ක ළා වම හැ ම දෙ ලා එම පසි ද ලා දුක් දුරු කලා
මු හු ක ළා සින් ප සු එ ලා ගැබ වැදු ක ලා දරු මනා කලා
නොම ගෙ ළා බිම දෙගොත ලා ගණ සිඹ දු ලා වතපෙම කලා

206

එ ම වැ දූ පු තු සමග දූ යනා එපසි දු දරු අපබ දූ
මෙ හ රී දු දූක කර මූ දූ සිත දිවි බ දු සෙනොහස රැ දූ
අ ම බ දු හැමරසයෙ දූ හ ර දී එ දූ දරු රැක සැ දූ
හි මි ස දු ඇතිගුණකදූ ඔබ පිරි සි දූ සම විය ඉ දූ

207

ව ය සි නා සොළසක්ව නා තුරු මෙමදෙදෙ නා දරු සමගි නා
අප ගැ නා මහ දුක්ගෙ නා රැකි නි ති යෙ නා සියනොතිමෙනා
ඔ බ ගු නා එමනොමදූ නා සැර ප හ රී නා විඳ මරම් නා
මෙමවී නා සය ක ර මි නා හලෙ පු තු වි නා කවුරුදවෙ නා

208

හි මි ස ඳු පල වැ ල ස ඳු පට වනාවැ ඳු ගිය කල ගෙ ඳු
ලෙනා හි ඳු සැ ග වී එ ඳු අපිනොවර ඳු මෙහි ආස ඳු
ත ද ලෙ ඳු සිත දු ක් වැ ඳු ගිරිලෙනාර ඳු ලා නොමහි ඳු
ර ට මැ ඳු විත් මෙමලෙ ඳු දුක් වි ඳ ව ඳු ලේ අපස ඳු

209 පල තුරුවල සො ඳු, දිනුබෝ නුහස ඳු
එ ම තු රු ව ල සෙ ඳු, නෑසුමට ශ්‍රයලෙ ඳු
මෙ හිම් සට ම ඳු, මපුත් කුමරු වි ඳු
මැරුවෙය පියර ඳු, ඉන් මට දුක්ත ඳු

210 ත නාතු රු සිරි ප තා, ගොසින් ජීවිදු ගෙව තා
මරනොම් පව ස තා, ශියම්න් නොනා ච තා
මබස නොගෙණසි තා, විඳ මැරී ගිය පි තා
අනේ මගේ ළු තා, කළපව තදි ඉ තා

211 මෙලොව සැපත නි ර, නැති වග මවි නි ර
මපු තු ට කී ව ර, ගොසින් මටත් සො ර
සි ය පි ය වි ද ම ර, කල පව ගොරත ර
දු ක් වි ද සි වි නි ර, ගෙවනොද කොයි ව ර

212 නලවනා දිනූ නා ලා, දවසි එ හැම නා ලා
එමලෙස නොවමු ලා, නුබටම දු වෙ ලා
මකුසින් බිහිවෙ ලා, වැඩි විය පැමිණි ලා
සිටි මෙකුමරු දු ලා, නු බ නෑ සි රු දු වෙ ලා

213 නුබ තිරිසන් නි සා, කිසිවක් නො වි ම සා
නොමනිදලෙනකුසා, ඇවිදින් අපනි සා
හිමි මල බව අ සා, සලි දූත සිය ඉ සා
මටවත් දුක් රැ සා, කියනොම් කොසිලෙ සා

214 මෙලෙසට එරදග නා
සමග දුදරු තුන් දෙ නා
සිරද ගුණ කියමි නා
හඬා වැලපී නිසෝවූ තැ නා

215 සියලුම එවගු ර ට
වසනා දනාගනාසෙට දෙ ට
සි හ බා කු ම රි දු ට
අනාත දුතිකොට තුටුව එමවි ට

216 ඇමතිවරු හැමදෙ ණ
අවමගුල් වෙස්ගණි මි ණ
අපමණ පෙරහරී ණ
මියිදු හිස ගෙණ දවා හරිමි ණ

217 නු ව රු හැමදෙනා එක්ව සොයමින් පවර මැතිගණ සමඟ නා
සොඳුරු එපුරට නුදුරු මහ හිම වනක් දැක එහි සැපමි නා
එ තැ රු ලියමුල් ගල් උගුළුවා එබිම සමකර සදමි නා
ඇ දු රු වරු වඩු සතර තොරපත් කැඳවමින් රැස් කරමි නා

218 ඉ දු රු පුරවර අයුරු මානැහි උතුම් නුවරක් කරමි නා
සොඳුරු එපුරට පවර සිහබා පුරය යන නාම තබමි නා
අ බි රු සිහබා කුමරු හ එම නුවර රජසිරි ගෙදවමි නා
ම හ රු සිහවල්ලිය කුමරි අගබිසෝකර තැබූ එම දි නා

219 එ ර ද එබිසව සමග දසරජ අමින් ලෙව් සත රැසිණ අත ග
නොමඳ මහපින් බලැති දෙතිසක් කුමරු ලබමින්පියත ග
නි බ ද පුරඳුරු සිරින් බබලා සියලු සැපවිඳ කෙළව ග
සු හ ද නැසිය දුක්මුහුදලා කළේ කළුරිය ගොරත ග

220 ප ව ර එරජුගෙ කුමරුනාතුරෙන් විජයබා නාම් දෙව කුමරව ර
ස ත ර තුම මොක් පුරට සැපමිණි දිනාමනැවරග අවුත් සිරිස ර
ප ත ර ලක්දිවතම්මැන්නානම්පුරටගොඩබැස යකුන් දුරුක ර
වි ත ර නැතිසව්සිරින්රජකෙලෙ මෙලකපළමුව මිනිස්වසක ර

221 මෙම රඳුට සත් වැනිව සිරිලක රජපැමිණි තදතෙදට දිනකර
හි ම කිරණ බඳු යසින් බැබලු දෙවෙනි පැතිස් නාරනා ගරුතර
අ ම ඇදුරු සුත අඹදිවින් වැඩි මිහිඳු මා හිමි සඳහු දුටුව ර
පෙම සිතින් බණඅසා සතුටුව තෙරුවනොහි සැදැහැතිව බලත

222 බුදු ස සු න් හිරු උදකරවිය මෙලකඹර දිවු අඳුරු දුරුක ර
පිළිවෙළින් ලක්දිවෙහි ඉන්පසු රජ කරපු රජතුමෝ පැනාස ර
තදබැතින් බුදුසසුන් රැක වැඩි දියුණුකරමින් තමන්දිවිදු ර
සම සි තින් නොක කුසල්කරමින් ලදහ සුරනර ඉසුරුනොවිත

223 මෙ ල ක ට රජ පැමිණි නිරිඳේ පවාහැ ම
ගෙලෙ ස ට අනත පින්කරමින් පමානො ම
ති ලො ව ට උතුම් සැපලත්හුය නිමාව ම
ක දි ම ට පින්කරව් සුදනානි අසා මෙ ම

224 ප ව ර රජසිහනිරිඳුසිරිපදකමලසෙව්මැතිතුරෙන්සසොබණ
නොගැර පැවතා දිසාපති පිළිවෙළින් නොක සව්ඉසුරු ලබමි
ස ත ර වන යුද මැඳකෝරළේ දිසාපතිදුට මුනුපුරව ණ
තු ස ර ගරගිර තුසරකරගර සදිසියසසින් බැබලු නොපම ණ

225 ක ල න සිරිදුරුකොළඹවාසලදෙවෙනිමහමුදලිඳුගෙනඳණ
නොමින පරදෙස්වදන්සමගින් සතරකොරතුරු සිතසෙදූනාග
පැ මි න මාතර පුරට කොන්සේජුවේ තුප්පහි තම ලබාග ණ
ව ස න හෙන්ද්‍රික් සරම් මූකවෙට් මුදලිසඳුකළ යදූමපිළිගෙණ

226 ස ක වසි න් එන්දහස් සන්සිය දෙසාලිසකට පැමිණිමෙව යේ
රිකහගෙ න් යුත් ඩික්මනෙහි පුර පැලවිසලග් සිකුරු දව යේ
නොකසිරි න් සැදි ගොඩපිටියේ මහවෙනෙර නිරතුරු වසනාසුව
සිකපෙම් න් රැකි රම දම්නාද යති මෙකවිකර නිමවි සිත යේ

227 ස හි ය විජයබා නාරණිඳුගුගෙ පුව ත
මෙ හි ය බසින් කව් කළනොක විරිතැයු ත
දෙ හි ය සවිස්සක් කවියෙන් නිමි මෙපො ත
ඇ හි ය යුතුය සුදනාන් තුටුකර තෙසි ත

228 මි ත් වෙත් වා සියලුසත් ඔවුනොවුන් හ ට
සි ත් වෙත් වා පින්කරමින් හැසුරුම ට
සෙ ත් වෙත් වා මෙලොව සව්ලෙව් සතුන්හ ට
අ ත් වෙත් වා මතු මොක් පුර අපහැම ට

229 අ ම පි ය බ ස් දුන්තුන් ලොව හිමිසුග ත
ගුණරා ය රැස් පලමුව පල කළ අනා ත
මෙ මසි ය බ ස් මල්දම්නාමැති කව්පො ත
ලොවසි ය ව ස් පවතිවා තුටු කරනොස ත